

عنوان مقاله:

بازخوانی مفهوم خانه با دیدگاه هستی شناسانه و نمود آن در خانه ایرانی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی معماری اسلامی، میراث شهری و توسعه پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علی عزیز قدسی پور - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه معماری واحد کرج دانشگاه آزاد اسلامی کرج ایران

سیامک پناهی - دکترای معماری استادیار گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد ابهر ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش به بررسی مفهوم خانه از نقطه نظر هستی شناسانه می پردازد خانه جهان انسان یا نماینده تعبیر و تفسیر او از جهان است پس الگوی کلی خانه در هر جامعه را می توان تبلور جهان بینی اعضای آن و انگاره ذهنی و فرهنگی آنان از جهان دانست بدین ترتیب خانه به نوعی تعبیر و تاویل و انگاره ای از جهان است بنابراین می توان خانه را در جوامعی چون ایران به درستی نقش جهان خواند علت این امر به دوران کودکی باز می گردد جهان کودک در سالهای نخستین زندگی او همان خانه است این جهان کوچک بعدها به جهان خارج از خانه گره می خورد ولی مفهوم عمیق خانه و احساسی که فرد از این مفهوم دارد تا پایان عمر با اوست چنان که دوری از خانه که روی دیگر آن دوری از زادگاه و کشور است مانند آن است که کسی از دنیایش دور شده باشد این امر به ویژه درباره خانه های ایرانیان صادق است زیرا در خانه ایرانی انسان متولد می شود رشد می کند می آموزد عبادت می کند ازدواج می کند صاحب فرزند می شود کار می کند و می میرد و حتی اکنون با وجود کوچک شدن خانه ها بسیاری از آئینهایی که به این وقایع مربوط است در خانه برگزار می شود روش تحقیق این پژوهش بصورت تحلیلی توصیفی از روش قیاسی کل به جزء می باشد فرآیند حاصل از این تحقیق به این نتیجه دست یافته است خانه هویت آسایش و مکانی است برای انسان شدن و بعنوان ملموس ترین فضای زندگی به انسان هویت بخشیده و او را در شناخت مراتب هویت راهنمایی می نماید

کلمات کلیدی:

مفهوم خانه، سکونت، هستی شناسی، زبان معماری، خانه ایرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/552943>

